

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده، با رحم

إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ (1)

و وقتی که آسمان بشگافت. (1)

وَ أُدْنِتْ لِرَبِّهَا وَ حُقَّتْ (2)

و گوش کرد برای (فرمان) پروردگار خود و سزاوار گوش کردن شد. (2)

وَ إِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ (3)

و وقتی که زمین گسترده شد. (3)

وَ أُلْقَتْ مَا فِيهَا وَ تَخَلَّتْ (4)

و بیرون انداخت آنچه در آن (بود) و خالی شد. (4)

وَ أُدْنِتْ لِرَبِّهَا وَ حُقَّتْ (5)

و گوش کرد برای (فرمان) پروردگار خود و سزاوار گوش کردن شد. (5)

يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ (6)

ای انسان هر آینه تو تلاش کننده ئی به سوی پروردگار خود به تلاش تمام پس ملاقات

خواهی کرد او را. (6)

فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ (7)

پس اما هر که داده شد او را نامه اعمال او بدست راست او. (7)

فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا (8)

پس به زودی حساب کرده شود حسابی آسان. (8)

وَ يَنْقَلِبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا (9)

و باز می گردد بسوی اهل خانه خود شادمان شده. (9)

وَ أَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ (10)

و اما هر که داده شد او را نامه اعمال او از پس پشت او. (10)

فَسَوْفَ يَدْعُوا ثُبُورًا (11)

پس به زودی می خواهد هلاکت را. (11)

وَ يَصَلِّيٰ سَعِيرًا (12)

و در آید به آتش سوزان دوزخ. (12)

إِنَّهُ كَانَ فِيٓ - أَهْلِهِ مَسْرُورًا (13)

هر آئینه او بود در میان اهل خود شادمان. (13)

إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ (14)

هر آئینه او گمان کرده بود آنکه هرگز بر نمی گردد. (14)

بَلَىٰ - إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا (15)

آری هر آئینه پروردگار او است به او بینا. (15)

فَلَا أُفْسِمُ بِالشَّفَقِ (16)

پس نه سوگند میخورم به سرخی آسمان اول شب. (16)

وَ اللَّيْلِ وَ مَا وَسَقَ (17)

قسم به شب و آنچه جمع کرده است. (17)

وَ الْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ (18)

قسم به مهتاب چون کامل شد. (18)

لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَن طَبَقٍ (19)

البته خواهید رسید حالی از حال. (19)

فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ (20)

پس چیست برای ایشان (نامعتقدان) که نمی آورند ایمان؟ (20)

وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ | (21)

و چون خوانده شد بر ایشان قرآن سجده نمی کنند. (21)

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُكْذِبُونَ (22)

بلکه آنانکه نامعتقد شدند به دروغ نسبت می کنند. (22)

وَ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ (23)

و خدا دانا تر است به آنچه در دل خود نگاه میدارند. (23)

فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ (24)

پس خبر ده ایشان را به عذابی درد دهنده ئی. (24)

إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ (25)

مگر آنانکه ایمان آوردند و کردند کار های شائسته، برای ایشان است مزدی بی نهایتی.

(25)